

(Зрењанин online, 26.11.2009)

Горан Кнежевић, бивши градоначелник Зрењанина, један је од боље упућених у конфронтације везане за одређивање положаја Војводине у Србији. Како је својевремено и објаснио, став о тој теми коштао га је атрактивног страначког положаја. Кнежевић је, не тако давно, као део разлога за његово хапшење, навео политичко размимолажење са челницима ДС-а у Војводини, јер, наводно, морали су да га спрече да своје ставове о будућности покрајине не доказује на примеру развоја и напретка Зрењанина. То је и био повод да део његових одговора на ове дилеме пренесемо са сајта www.goranknezevic.com

Постоје мишљена да је реч о сепаратистичком, противуставном Старту Војводине. Какав је ваш став по том питању?

- Усвајање Закона о утврђивању надлежности АП Војводине и њеног Статута значиће поделу Србије на део којим ће се и даље централистички управљати из Београда и део којим ће се убудуће централистички управљати из Новог Сада. Не знам да ли је предлог статута противуставан, али знам да је политички веома опасан јер отвара врата сецесионизму у покрајини.

Ко је због Статута који је пред усвајањем добитник, а ко губитник?

- Становници Војводине су највећи губитници. Неки од њих мисле да је Војводина добила премало, неки да је добила превише, а сви су јединствени у незадовољству и оцени да нису пронађени оптимални модел и мера аутономије. Једини добитник је политичка елита у Новом Саду која добија огромна овлашћења и ресурсе, док они који живе у Панчеву, Зрењанину, Кикинди, Суботици и другим местима у унутрашњости покрајине могу очекивати само мрвице које ће им се одобравати из новог главног града, по познатом и једином критеријуму, а то је лојалност покрајинском премијеру. У свему томе нема никакве регионализације, нити европског модела децентрализованог уређења

државе.

Тврдили сте да је у Војводини на сцени “стратегија пузајућег сепаратизма” која је већ виђена у Црној Гори. Демократска странка је негирала да њен покрајински одбор води сепаратистичку политику, а Бојан Пајтић је изјавио да се само насмејао тим Вашим тврдњама?

- И ДПС је годинама негирао да ради на раздвајању Црне Горе и Србије, а Мило Ђукановић се на крају смејао. Стварање институција попут покрајинске Академије наука и уметности и инсистирање на појмовима попут “грађани и грађанке Војводине” указују на намеру да се изгради неки нови, војвођански идентитет, и да ће се његова изградња базирати на супротностима са српским националним идентитетом, а то је већ виђено у Црној Гори. И међународни фактор се понаша према Србији по питању статуса Војводине, по моделу по којем се својевремено понашао у вези са статусом Црне Горе. Они који не науче поуке из сопствене историје, суочавају се с њеним понављањем.

Зашто инсистирате на критикама Статута Војводине с позиције грађана и локалних самоуправа у покрајини?

- Може статут да буде и потпуно усаглашен с уставом, и да уопште не угрожава територијални интегритет Србије и њену функционалност, а да при том буде лош. Мало је анализа о последицама новог уређења односа у покрајини у погледу конкретних последица по грађане који у њој живе, а мени се чини да ту има најмање разлога за задовољство. Уместо стварања јаке централне покрајинске власти требало је ићи у правцу јачања локалних самоуправа, и проширивања њихових надлежности. То је децентрализација коју би грађани осетили, јер би је непосредно остваривали. Која је корист Кикинде или Инђије од децентрализације која је таква, да тим општинама не даје ни једну нову надлежност, него им само прописује Нови Сад уместо Београда за адресу којој морају за све да се обраћају? Познато је из периода устава из 1974. године да је Нови Сад свим другим, поготово већим градовима у Војводини, пре био маћеха него мајка, и оправдан је страх да ће се такав однос сада обновити.

Постоје опречни ставови око тога да ли ће пренос већег броја надлежности на покрајину поскупети или појевтинити административни апарат.

Покрајинске власти тврде да ће доказати ефикасност и да неће доћи до повећана намета грађанима. Шта је Ваша процена?

- Верујем да ће доћи до уштеда у одређеним областима, али се стварају и могућности за огромну јавну потрошњу. Колико ће коштати представништва у иностранству, колико нови покрајински управни окрузи, колико јавна предузећа која ће се формирати да би покрила све добијене ингеренције? То нико није ни рачунао. Уосталом, да се водило рачуна о томе шта је најбоље и за Војводину и за Србију, уместо статута покрајине који дефинише политичко уређење односа, на дневном реду би се претходно нашли закони који регулишу питања јавне својине, страних улагања, индустријских зона, производње биогорива и многи други који су неопходни да би се унапредила привреда, олакшао бизнис и повећао стандард грађана.

www.listzrenjanin.com/index.php/aktuelno/13653-preraspodela-moi-unutar-vladajue-oligarhije